

**Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er]
euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam
s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam]
s[ecundu]m Curia[m]**

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica. xiiij post Trinitat[is]. Text[us] eua[n]gel[ij]. Luc. c. xv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70429](#)

Tractatus

II

¶ heuter potuit curare vulneratum. ¶ Ille fuit Aug. p sacerdotem intelligit ipsius legis in quod madabank sacrificia. Per leuitam vero tempus prophetarum. Per samaritanum vero intelligitur chris fuit Aug. de his dñi: quod samaritanus interpretat custos. Hie samaritanus fuit Ambrosius descendens non per patrem: sed per incarnationem mysterium. et venit secundum i. propositum infirmum fuit Aug. eo quod venerit in similitudine carnis peccati: quis non in carne peti. Alligare vulnera fuit Aug. est redonare et pacere peccata. Oleum fuit ipsum est solatio spiritus. Sanguis vinum est exhortatio ad operandum. ¶ Ille oleum fuit Ambrosius remissio peccatorum. Unum vero est perceptum quod mala cohibent. ¶ Ille oleum fuit Gregorius est pietatis. vinum vero iustitia et timor iudicij. ¶ Ille oleum fuit Theophilus est queritatio humanae charitatis: vinum vero diuina. quod utroque nos saluat chris. ¶ Ille fuit Chrysostomus. oleum est christina: vinum est sanguis passio domini. Iumentus fuit Ambrosius est caro: cuius nos iponit dominus pro nobis in cruce patitur. Stabulum est ecclesia fuit Chrysostomus. in quod peregrini et descendunt in spe celestium et a terrenis laboribus: et reficiuntur ab eo dei altera dies fuit Ambrosius est dies resurrectio eius. duo vero denarii fuit eundem sicut duo testameta quod imagininem preferunt eterni regis. Stabularium est ecclesie planum. Ambrosius et stabularium quod alterum vulnera curare potest. Brus ille cuius dixit iesus: quodcumque surgere gaueris reddam tibi. Nam quoniam reueteris die: nisi iudicij die. Nam licet ubique sis semper: et stas in medio noster auertaris a nobis. Erat in tempore quod vulnera caro et spicieretur uertente. Reddes ergo quod debes Beati qui es debitor. Utinam nos simus idonei debitorum: si quod accepimus possimus exoluere. Hec illle.

Moraliter predicta exponuntur de patre quibus descendere a statu iusticie in patrem mortale. Hic spolia a demonibus bonis spiritu: et vulnera in bonis nature: et relinquit seminum: quod tollit ab eo vita spiritus remanente vita nature. Cui chris approprians in sacro pernitentie alligat vulnera ei: infundens oleum misericordie cum vino iusticie: ducitque in stabulum. et ecclesiam ubi simplices reficiuntur. Et altera die: id est die satisfactionis. pima enim fuit triduum: et tercita satisfactionis. Dedit platea duos denarios. et intelligentia dñe et huius

ne legis dices. Cur illi habeat salutares propriae imponendo. et quodcumque superrogaveris ultra precepta ad quodlibet tenet: reddam te in vita eterna.

Dicitur xiiij. post Trinitatem.
Textus euangelii Luc. c. xv.

¶ Omnes uerba in hie
rusaleme transibant per mei
diam samariam et galileam
Et cum ingredere quod
dam castellum: occurserunt ei deces
viri leprosi: quod steterunt alonge: et
leuauerunt vocem dicentes. Iesu per
ceptor misericordie. Quos ut videt
dixit. Iter ostendite vos sacerdotibus. Et factum est dum uerba
dati sunt. Non autem ex illis ut videt
quod mudatus est: regressus est
cum magna voce magnificans de
um. Et cecidit in facie ante pej
des ei: gratias agens. Et hic erat
samaritanus. Respondens autem ie
sus dixit. Nonne decem mudati
sunt. Et nouem ubi sunt. Non est
inueniens quod rediret et daret gliam
deo nisi hic alienigena. Et ait illi.
Surge et vade: quod fidem tuate
satum fecit

¶ Omnes uerba in
hierusalem transibant per mediam sa
mariam et galileam) Luce. xvij.
Textus euangelii. tagum tria
puerorum quod est Postulatio Samario Rephen
Quantum ad primum litteralem scientiam (suo
duo est quod samaria aliquod signat regiam ciuita
tem: aliquod pueritiam. Nam cum polo dei. xvij. tri
bubus puerorum: sub Roboam filio salomonis
stulto: diuulum est regnum eius: et remanserunt
sibi due tribus. scilicet iuda et beniam. reliqua au
te. et fecerunt sibi regem hieroboam: ut pateretur. Reg. xvij. et sedes regni. et tribubus fuit sama
ria ciuitas. Sed captiuatus. et tribubus per na
bucchodo. regem baby. misit id est reges quod

Dominica.XIII.post Trini.

coherent terrā illā; et dicti sunt samaritani
ab illa ciuitate vlpacia. Et isti colebāt
sūl deū & idola; saltē alīq rpe. Nā cū pūl co
lerent idola; deū imisit bestias ifestātes
eos; ideo sunt coacti colere deū. Et sū fū
erūt iudeoz inimici; r recipiebāt qnqz lī
bros moyū; sed non pphas. Dicif dū
tr̄r̄ t̄s̄l̄ i h̄l̄m̄. s̄. vltia vice qn̄ idat ad
mortē (tr̄sibat p̄ mediā samaria) sumēdo
samaria pro p̄uicia (et galilea) Quō aut̄
traisit t̄s̄l̄ p̄ vias & ciuitates genū; vī
dēs. dñica. xy. (Et cū ingrederef qddam
castellū) vt ibi effunderet cibū amīp. (do
ctrinā suā (occurserūt ei dece viri leprosi)
in ipso. s̄. i gressu castelli. qz fm̄ Lītū extra
ciuitates tanqz imūdi morabant. Occur/
serūt inqz qz audierāt famā miraculorūz
ei⁹ (qui steterūt alō ge) ppter reverentia
ch̄i. & etiā qz sanis appropinq̄e verebant
p̄t̄ imūdicā suā erubescētes; fm̄ Theo.
(et leuauerūt voce) lamentatiōis & depca
tionis ex magno desiderio sanitatis (dicens
Iesu p̄cepto) Scđz Theophi. in b̄
ostendit se iustum deū esse credere. Unde
subdit (miserere nři) qz di. Potes nos so
Allegorice fm̄ Aug. (lo p̄bo curare.
de q. euāgel. & Bedā: isti leprosi sūt here
ticz qz in exterioribz. i. i p̄bis oñdūr variuz
colorē: di dicūt qdā vera & qdā falsa. Le
pra em̄ est viciū colorz; in superficie p̄cēdens
varietatē. bi taliter sunt ab ecclia vitādi:
vt ipa exclusiōe coacti iustum p̄ceptore ma
gnis vocibz clamēt: et bñ p̄ceptore iustum
appellāt; qz in e⁹ verbis errauerat.

Moralē lepra significat generalē om̄e
pctm mortale: qz ē morbi icurabilis; ab om̄i
nobilis: & vniuersalis. Sic pctm mortale
nō p̄t curari nisi p̄tute p̄na: vt patet. ij.
di. xix. ar. j. et facit abomia bilē apō deū: &
corripiit vniuersalē oia dona conseq̄etia
graz dī: qz ipm collit grā. Spūalr̄ t̄ heat
luxuriā: auariciā: & fugiā. qz ē morbi feti
dus: sitibūd⁹: & stagiof⁹. Mod⁹ at qz isti
tales curādi sūt est Prio p̄ huic sui cogni
tionē: qz steterūt alō ge velut publicā⁹. Et
scđo p̄ iresū deliderūt & clamosam orōnē:
qz leuauerūt voce. Et tertio p̄ purā p̄fessi
onē: qz missi sūt ad sacerdotes: vt videbis.
Quātū ad scđm l̄aliter sc̄dū ē: qz lex
moylaica mādauit Lewis. qz qz. vt mādauit

ti a lepra ostēderēt se sacerdotibz p̄t̄ duo
Primo: qz sacerdos erat iudicare vtrum
essent vere mūdati vlt̄nō. Scđo vt offerē
rent p̄ sua mūdatiōe sacrificiū in lege sta
tūtū. Legalia aut̄ habuerūt cursum vlc̄s
ad ch̄i passionē: in q̄ dixit Lōsummatuz
est. Un̄ eb̄s es seruauit: vt patet in circū
cione: p̄fificatiōe: & imolatiōe agni. Jo
qz a lepra sanabat: ad sacerdotes mitte
bat. Sequit̄ ḡ (qz vt vidit dixit: Ite ostē
dite vos sacerdotibz) vt s̄. illi qz̄ intercess
expian̄ vestrā emūdatiōem: fm̄ Theo. &
vt offerat̄ legale sacrificium purgatiōis
fm̄ Liril. & vt publicē miraculū fm̄ Gor
rā. Un̄ digit̄: sacerdotibz. n̄ sacerdoti: & ve
oñdā sp̄ualis curatōis ordo: vt s̄. post cō
tritionē seq̄tur cōfessiō. Dicit aut̄ h̄ qdaz
glo. qz via alia ab infidelitate dñs p̄ seū
plūsanat̄ i. mēte. sed p̄ hoc n̄ intēdit ex
cludere secrētā p̄fessionē sed publicā recō
ciliationē: fm̄ Gor. Rā. Notat aut̄ etiā idē
h̄ qz̄ sicut alienū: ita & p̄sū delictū ei soli
debem̄ p̄adere qz̄ possit & velit. pdesse. Et
vt d̄ Theo. dominus in hoc suo p̄cepto
ostendebat eos esse curandos: als ad qd
eos misisset vt indicarent de emūdatiōe:
Unde sequit̄ (Et factum est dum irente
mundati sunt) diuina virtute: cōcurrēte si
de eoꝝ & obedientia ad christum. Lū aut̄
decem essent: unus eorum erat samarita
nus. et fm̄ Theophi. reliqui iudei. Sed
samaritan⁹ statim vt se mundū vidit: re
gressus est ad regatianuz christo. Ideo
sequit̄ (Unus aut̄ ex illis vt vidit qz̄ mū
datus ē regressus est cū magna voce ma
gnificās deū) Lir. Dedit aut̄ ei ap̄ro
p̄iniqui fiducia suscep̄ta purgatio. Unde
subdit̄ (Et cecidit in faciem suam ante pe
des eius: gratias agens fidem suā simul
cum beniuelentia padens. Hec ille. (Et
hic erat samaritanus) Theoph. Hinc po
tes p̄cēdere qz̄ nihil impedit quenq̄ place
re deo: etiā de genere p̄phano p̄cesserit:
dūmodo bonū gerat p̄positū. Null⁹ etiā
natus ex sanctis supbiat. nouē em̄ qz̄ israel
lite erat ingratia fuerunt. Hec ille.
Allegorice sciendum est qz̄ p̄cōr̄ non
sufficit cōtrito seu dolo: de p̄ctō vbi p̄t̄
habere copiā confessoris: quia teneat cōfis
teri: vt patet p̄ oēs theologos. Tuber g

R A

Tractatus

II

Dñs eos q̄ misericordiam petunt a deo/ire ad sa
cerdotes:vt.s. p̄fiteant iniqtates suas: h̄
dū vadūt mūdanſ. q̄ pfessio iustificat in
xpoſito habita anteq̄ habeat in actu:dñ/
modo dolor sufficiens sit. vt patet p̄ sanctū
Tho.in.iij.d. xvii.

Moraliter instruimur q̄ntū debeat re/
gratiari dco qui liberaliter a lepiꝝ peti. P̄s.
Dirupisti vincia mea:tibi sacrificabo ho
stia laudis. Sed multi repunq̄ migrati:
ideoq̄ recidiuare p̄mitunt.

Quantū ad tertiuꝝ moraliter sciendū est
fm Nico. de Ly. q̄ isti nouē leprosi q̄ erāt
iudei nō sunt regredi ad gr̄as agēdū ch̄o
q̄ decepti fuerūt a sacerdotibꝫ q̄ doctrine
ch̄iꝫ et miraculis derrahabāt: et fm eoz
informatioꝝ attribuerūt emūdatiōꝝ sua
obseruatioꝝ legꝫ et nō p̄tuiꝝ ch̄i:z a p̄nci
p̄o fidelit̄ et deuote pertinuerūt ab eḡ sana
ri. Hos ḡ rep̄b̄dit ch̄is tanq̄ ingratios
cū d̄ (Ec r̄ndens iesus dixit: Nōne dece
mūdati sūt. Nō infrogat vt discat qd̄ ne
scit: sed vt ostendat se scire qd̄ scit. (et nouē
vbi sunt: Nō est inuenit) ex illis dece (qui
rediret et varet gliaz deo: nisi hic alienigena
na). t. aliud q̄ in p̄lo dei genitus. Legit
aut dñs in samaritanis tria laudat. Pri
mo fidei facilitatē. Joa.iiij. Vlclitate regi
ones q̄ iā albe sunt ad messem. Secundo
misericordie pietate: vt patet L.u.x. de eo q̄ al
ligauit vulnera sauciati. Tertio beneficij
recognitionē: vt h̄. Quilibet igit̄ conetur
eē bonꝝ samaritanꝝ. i. custos aie sue p̄ hec
tria. Sed h̄ yna dubitatio. Tenet enī
scetus Tho.ij.q. xlivij. q̄ ch̄is nūq̄ aliquē
sanxit in corpe q̄ē nō p̄s sanaret iāia.
Faciebat em̄ miracula p̄tute diuina. Dei
aut p̄fecta sūt oga: vt d̄ Deut. xxxv. 7a.
et p̄sq̄nt talia oga p̄tingūt ad finē opan
ris. Finis aut̄ ch̄i curatis corpora erat sal
aiaz. q̄ p̄ncipaliꝝ venerat anias curare q̄
corpa. Sed h̄ ista videat eē instātia d̄ istis
nouē leprosis et etiā de illo seruo cui ch̄is
abscissam auriculā restituit: de q̄ nō h̄ et
fuerit iustificat. Ad p̄mū hoꝝ d̄ dupl.
Primo q̄ isti leprosi fuerūt priꝝ iusti iāia
q̄ mūdati vel tge vel natura. sed enī post
emūdatiōem peccauerūt mortalit̄: q̄ p̄dū
derūt fidē sualī a sacerdotibꝫ fm q̄dam.

fidelitatē: sed p̄ ingratitudinē tm̄: q̄ enī for
te nō fuit p̄ctū mortale: vt patet ex his q̄
de ingratitudine d̄ scetus Tho.ij.ij.q. cvij
Iustificatio aut̄ quā ch̄is faciebat: nō co
stuebat hoies ip̄eccabiles venialit̄: imo
nec mortalit̄: vt patet in petro negat̄ de
quo dubiū nō est q̄ mortalit̄ peccauit. Ul
si hec ingratitudine fuit p̄ctū mortale: enī
priꝝ fuerūt iusti: vt dictuꝝ est. Videat aut̄
rōnabilis q̄ mortalit̄ peccauerūt sic v̄l sic.
q̄ non est p̄babile christum p̄ venialiſ ſic
cos rep̄b̄ditſſe. Ad ſecondū de seruo dicit
p̄t ſit̄ dupl. Primo q̄ fuit iustificatus
Et h̄ ex euā gelio nō habeat: non enī h̄
oppositū. Scđo q̄ dictuꝝ ſcri Tho. inelli
git de his q̄s ch̄is curabat q̄li exhibēdo
bñſciū. h̄uc aut̄ curauit q̄li ſatisfaciēt
bito apparet. Nā act̄ petri videbat in
iusticia cotinere apud illos q̄ ch̄im nō no
uiffent: et cōſequēt̄ petr̄ tenebat appa
renter tali ſatisfacere etiā p̄ mēbro aſſiſo
ſi potuiffet. ſed q̄ non poterat: ſatisfacit p̄
eo ch̄is. (Et ait illi. Surge et vade q̄ ſi
des tua te ſalū fecit) dispositiūe et ex con
gruo. dei aut̄ virrus effectiue.

Allegorice fm Tituꝝ ſignificat q̄ ge
tiles ſuſcepſ bñſciūs a ch̄o ad enī deuo/
te cōfugēunt: iudeis in ſua duricia p̄ma
nentibus.

Moraliter in hoc q̄ iſte q̄ fuit cōmedat⁹
a ch̄o tanq̄ ſalū ſlamauit an ſuā mū/
dationē et poſt: innuif̄ et p̄tōr̄ debet clau
mare ad deū p̄ oratiōem an ſuā cōuerſio
nem vt cōuerſat̄ et poſt cōuerſionē: vt cō
ſeruet. Nā q̄tuoꝝ ſunt p̄pter que clamat
bō. Clamat ei a facie ignis: a violētia fu
rīſab ipetu aq̄p̄: et a terrore hoſtuꝝ. In
nobis aut̄ poſt p̄xierungē adhuc eſt ignis
cōcupiſcēt̄: et ſit in nob̄ fures. i. oculi: et
aq̄ tribulationū: et p̄tinuū bellum adver
ſus inimicos. Eſt etiā moraliter ſcendū
q̄ lepra qnq̄ modis legiſ ſuiffe mūdata.
Primo q̄ occuleationē: vt patet in manu
moyſi. Eco.ij. Et ſcđo oīōne: vt patet de
lepra marie Num. xij. Et tertio ablurōe
vt lepra naarmā. iiij. Reg. v. Et q̄rto ſat
ctu manū diuine: vt patet Dat. viij. Et
q̄nto impletiōe obediēt̄: vt h̄. Hec autē
Scđo d̄: q̄ forte iſti nō peccauerūt q̄ in/
ſpūalis lepreſakē d̄ bene eſſe. Prīmū ſuſſi

Dominica.XV.post trini.

Ipsius absconsio a peccatis, et secundū infē cōclusionē s. Nullus debet h̄e sollicitudinē supfluā v̄l' anxiā circa ipsa; pura cibū potū/vestitū z h̄mōi. Et rāgit tria pūcta: q̄ sūr: Ratiocinatio: exēplificatio: corre*s*

Quantū ad p̄mū l̄haliter sciens (ctio.

dū est: q̄ dupli rōne ch̄z p̄clusionē suā

p̄bat. Et p̄ma est talis. Q̄nq̄ fuerint

duo dñi p̄tarij/ cōtraria iubētes: eligēdū

est seruire meliori: cum nō sit possibile ser

uire utiq̄. Sed deo z māmona, i. demon

z diuinūs p̄st: seu ipse diuītū q̄n dñan̄

affec*tū*: sunt dñi p̄tarij. q̄ deo iubet iub*ū*

sticā: aliud rapinam. Ideo eligēdū est

seruire meliori. i. deo p̄ deuotionez: z non

māmone p̄ supfluā sollicitudinē. Hanc ḡ

rōnē rāgit ch̄z dices (Nemo p̄t duos/

būs dñis seruire) q̄n. s. sūr p̄t aut disparatē

et nō sub iūcē positi: re i. p̄posito: q̄ auā

rica q̄ est seruire idoloz nō p̄t stare cū dī

uino obleq̄o: nec volūtas diaboli est p̄for

mis volūtati dei. Ad intellectū aut seqn̄h

riū sciendū est q̄ deo km se a nullo p̄t odio

b̄t: vt patet p̄ sc̄m Tho. iiiij. d. l. 2. j. q. lx

et p̄ Caprio. j. vi. j. q. h. Et rō vna ē: quia

deo est essential' z p̄ma bonitas. Nullū aut

p̄t odire purā z p̄mā bonitatez: q̄ q̄libet

vult bonuz necessario: z p̄t q̄libet amat

spān bonitatē q̄ bonū amatū est bonū: z

p̄t amat p̄mā bonitatez q̄ ois bonitas ē

bona. i. deo. Alio rō ē: q̄ deo ē essentialis

bonitas. q̄ nullo mō h̄z rōnē mali. q̄ nul

lo mō est odibilis. In suis aut effectibus

deo odiri p̄t inq̄ntū illi apphēdunt ut ma

li: vtputa pena quā infligit. Odit ḡ ipsa

pena z p̄t deo illator: er'odit p̄ accidentis

inq̄ntū punito: z nō sūm se v̄l' p̄ se. Ecōver

so aut diabolus in se p̄siderat'. i. sine suo

effectu: z nō sine sua mala volūtate ē odib

ilis: q̄ ē inimic' n̄t: ad quez naturalr ut

inimic' est: odiū habem'. vñ non ē prim'

n̄t nec tenemur: smo nec debem' illum ex

charitate diligere: vt patet p̄ sc̄m Tho.

i. q. q. In suo tñ effectu aliquā diligēt: vt cū

hoi p̄curat diuitias aut co;pis voluptatēs.

Hic ḡ salvator: (Aut em vnum odio

hēbit). i. diabolū: q̄ i le n̄ ē amabil'. Susti

nef aut sic dī Aug'. eo mō q̄ alidos odīcs

dñm z diligēs ancillā ei' sustinet duram

seruitutē p̄p̄t amore ancille. Sic erā vani

hoies amore voluptatū sustinēt durā fūg

R s

Emo potest duob?

n̄ dñis seruire z c̄. Matth. ca. vij.

In p̄nti evāge. ch̄z docet ista